

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200128
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8222200128.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom v spore žalobkyne: F. P., Z.. XX.XX.XXXX, O. XXX/XXX, XXX XX O., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária, ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanej: 365. bank, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpená: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 898,50 Eur takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 650,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 3.1.2022 sa žalobkyňa domáhala od žalovanej zaplata sumy 2 898,50 Eur predstavujúcej primerané finančné zadostučinenie a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/23/2020 sa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, pričom v označenom konaní bola úspešná, keď súd žalobe rozsudkom sp. zn. 4Csp/23/2020 zo 7.6.2021 vyhovel. Za porušenie spotrebiteľských práv judikovaných označeným súdnym rozhodnutím si uplatnila satisfakciu v podobe primeraného zadostučinenia z dôvodu, že svoje práva si musela brániť podaním skoršej žaloby. Dôvodila, že finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzovaciu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa za to, že podstúpil súdne konanie v ktorom bol napokon úspešný. Poukázal na to, že v týchto prípadoch neprichádza do úvahy morálne zadostučinenie a len finančná satisfakcia môže slúžiť na dovŕšenie nápravy porušeného práva. Mal za to, že vo veciach, v ktorý je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom rozhodujúcim pre určenie výšky finančného zadostučinenia suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil alebo chcel obohatiť a pri nepeňažných nárokoch recidíva porušovania spotrebiteľského práva. Žalobkyňa tak mala za to, že jej nárok na finančné zadostučinenie je dôvodný vo výške 2 898,50 Eur, suma ktorá zohľadňuje bezdôvodné obohatenie žalobcu v sume 1 698,50 Eur, určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, za ktorú požadoval priznať sumu 600,- Eur a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky špecifikovanej v označenom rozsudku. Za ktorú požadoval priznať sumu 600,- Eur.

3. Žaloba bola žalovanej doručená na vyjadrenie 26.1.2022. V podaní z 9.2.2022 poukázala na koncepciu finančného zadostučinenia, ktoré nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 10Csp/59/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/76/2017 zo 16.5.2018 a iné, zvyrazňujúc, že právo na primerané finančné zadostučinenie nemá každý spotrebiteľ, ktorý úspešne vytkne nejakú vadu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nebolo pre ňu jasné z čoho žalobca vychádzal pri určení výšky finančného zadostučinenia a prečo žiada od Žalovaného sumu 2 898,50 Eur. Žalobkyňa podľa neho výšku finančného zadostučinenia žiadnym spôsobom neodôvodnila a ani v tomto smere nepredložila a nenavrhol žiadne dôkazy. Nárok na primerané finančné zadostučinenie síce podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadostučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnú je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadostučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadostučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností, prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Až na základe takto zistených skutočností je možné určiť výšku zadostučinenia. Navrhol preto žalobu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania.

4. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 4.8.2022, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobkyne (doručenie predvolania vykázané 19.5.2022) ako aj právneho zástupcu žalovanej (doručenie predvolania na pojednávanie vykázané 23.5.2022). Žalobkyňa a právni zástupcovia strán sa na pojednávanie ustanovili. Súd tak postupom podľa ustanovenia § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovanej.

5. Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením rozsudku sp. zn. 4Csp/23/2020 zo 7.6.2021, zmluvy o úvere z 13.10.2009 a výpisu čerpania a splácania úveru predložených do pripojeného spisu sp. zn. 4Csp/23/2020 a zadovážil si priame stanovisko žalobkyne k veci, z ktorého vyplynulo, že v čase čerpania a splácania predmetného spotrebiteľského úveru sa starala o 2 maloleté deti, ktoré boli odkázané na ňu svojou výživou a v určitom období bol aj jej manžel nezamestnaný. Na základe vyššie uvedeného súd vo veci zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Rozsudkom Okresného súdu v Bardejove č. k. 4Csp/23/2020-231 zo 7.6.2021 právoplatným 10.8.2021 bolo určené, že úver zo Zmluvy o úvere č. 0400461209 zo dňa 13.10.2009, uzavretej medzi stranami, je bezúročný a bez poplatkov, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2009, v Obchodných podmienkach, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke PB započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a žalovaná zaviazaná vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 698,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 22.10.2020 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V tejto súvislosti v odôvodnení tohto rozsudku súd zastal názor, že zmluva o úvere neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) a j) v tom čase platného a účinného zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v dôsledku čoho bol daný úver bezúročný a bez poplatkov, ktorý však žalobkyňa preplatila až o sumu 1 698,50 Eur. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej v bode 4.6 zmluvy o úvere súd v celom rozsahu odkázal na rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn.: 29Csp/6/2018, 29Csp/25/2018 potvrdené aj odvolacím súdom a s dôvodmi v nich uvedenými sa v celom rozsahu stotožnil.

7. Z výpisu čerpania a splácania úveru predloženého žalovaným do konania v pripojenom spise vedenom pod sp. zn. 4Csp/23/2020 súd zistil, že žalobkyňa úver čerpala dňa 13.10.2009 a splácala ho do 31.8.2017, pričom z prehľadu a výšky poukazovaných splátok vyplýva, že k bezdôvodnému obohateniu

žalovanej z titulu prijímania splátok presahujúcich výšku čerpania úveru došlo v podstatnej miere v priebehu rokov 2016 a 2017.

8. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 250/2007 Z. z.“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi domáhať na súde ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi tiež domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde, v konaní o ktorom preukáže, že dodávateľ skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo osobitný predpis. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie teda nemôže dôjsť kedykoľvek. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby bola spotrebiteľovi privodená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

10. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde, čo v danom prípade splnené bolo. Finančné zadosťučinenie spočíva podľa názoru súdu v satisfakcii za stav, ktorý žalobkyňa musela trpieť a skladá sa z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, všetko čo mu berie čas a kľud. Základom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť a súd ho určuje na základe vlastnej úvahy. Pre priznanie finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi a určenie jej výšky nie je podľa názoru súdu (na rozdiel od názoru žalobkyne) podstatná jeho sankčná a represívna funkcia, ktorá koniec-koncov vyplýva zo samotnej jeho povahy, keď dodávateľa, ktorý sa dopustil nezákonného a neprijateľného konania v jeho majetkovej sfére každopádne postihuje. Je potrebné si uvedomiť, že uplatňovanie sankčných prostriedkov voči zákonom zakázanému správaniu dodávateľov na voľnom trhu je zverené odvetviami verejného práva predovšetkým orgánom kontroly, dozoru a dohľadu nad voľným trhom, resp. nad finančným trhom, napríklad Slovenskej obchodnej inšpekcie, Národnej banke Slovenska, Ministerstvu financií Slovenskej republiky, ktoré disponujú širokým rozsahom oprávnení ukladať za nezákonné konanie sankcie (pozri napr. zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a iné). Na tomto mieste je vhodné poukázať aj na limity ochrany spotrebiteľov, ktorá nesmie pri aplikácii práva proti nekalej súťaži, alebo neférovým praktikám dodávateľa, dominovať nad ochranou súťažiteľa. Aj keď je spotrebiteľ slabšou stranou v spore a zákonodarca mu poskytuje zvýšenú ochranu, nič sa nemení na tom, že ako žalobca, ktorý je dokonca zastúpený právnym zástupcom, má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/83/2017 zo 16.4.2018).

11. Z okolností zistených a konštatovaných v konaniach vedených pod sp. zn. 4Csp/23/2020 je nepochybné, že žalobkyňou bolo vo vyššie označenom súdnom konaní relevantným spôsobom

preukázané porušenie zákonnej povinnosti žalovanej poskytnúť spotrebiteľský úver bez neprijateľných a teda neplatných zmluvných podmienok a od žalobkyne ako spotrebiteľky nevyžadovať tú časť plnenia, na ktorú pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok, resp. zákonnú sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, žalovaná nemala zákonný nárok. Z obsahu oboznámeného právoplatného rozsudku vyplýva, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť jej ujmu a k tejto ujme aj došlo tým, že žalobkyňa žalovanej vyplatila čiastku presahujúcu nárok žalovanej voči žalobkyni a že nápravu tejto situácie žalobkyňa žiadala až v ňou iniciovanom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 4Csp/23/2020 (rozsudok Okresného súdu Bardejov zo 7.6.2021). Žalobkyňa tak v označenom konaní úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovanej, ktorá nesie za porušenie jej práva zodpovednosť. Keďže žalovaná preukázateľne porušila právo žalobkyne ako spotrebiteľky, dôsledkom je právo požadovať od nej finančné zadosťučinenie.

12. Pokiaľ ide o určenie výšky finančného zadosťučinenia bolo podľa názoru konajúceho súdu v danom prípade potrebné zohľadniť skutočnosť, že vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobkyňa domohla až po približne 5 rokoch od času, kedy u žalovanej začalo vznikáť, pričom úrok z omeškania z neho jej bol označeným rozsudkom priznaný až od 22.10.2020. Tiež bolo potrebné prihliadať vo všeobecnosti na útrapy vzniknuté žalobkyni ako spotrebiteľke tým, že bola nútená domáhať sa svojho práva voči žalovanej súdnou cestou ako aj na zistenie, že zmluva o úvere, na podklade ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver obsahoval aj neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia však bolo potrebné zobrať na zreteľ aj dopad rozhodnutia súdu na žalovanú, ktorú okrem týmto rozsudkom priznanú povinnosť zaplatiť finančné zadosťučinenie zaťažuje aj strata úrokov a poplatkov z ňou poskytnutého úveru, povinnosť náhrady trov konania a súdnych poplatkov tohto konania, ako aj v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 4Csp/23/2020, ako aj povinnosť vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyni. Vychádzajúc z uvedeného má tak súd za to, že finančné zadosťučinenie vo výške 650,- Eur je pre žalobkyňu dostatočnou satisfakciou a v okolnostiach veci zodpovedá kritériu primeranosti, povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, ako aj účelu finančného zadosťučinenia, ktoré svojím rozsahom sekundárne odrádza dodávateľa aj od ďalšieho porušovania spotrebiteľských práv žalobkyne, či iných spotrebiteľov. Žiada sa tiež pripomenúť, že žalobkyňa v podanej žalobe v podstate neprodukovala a ani nepreukazovala žiadne tvrdenia o konkrétnych dôsledkoch, ktoré malo protiprávne konanie žalovanej na jej postavenie, na jej psychický či fyzický stav vyvolaný predchádzajúcim súdnym konaním a ani ako inak ju takéto súdne konanie poškodilo (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/25/2020 z 18.8.2020) okrem tých, ktoré by neboli už v tomto konaní súdom zhodnotené a pre ktoré by bolo odôvodnené priznať jej finančné zadosťučinenie nad týmto rozhodnutím priznaný rozsah. Je nutné podotknúť, že finančné zadosťučinenie je nárok, ktorý je priznávaný spotrebiteľovi nad rámec už skorším rozhodnutím reparovanej ujmy.

13. Na základe vyššie opísaných právnych úvah súd výrokom I. tohto rozsudku žalobkyni voči žalovanej na dovŕšenie nápravy vyplývajúcej z konštatovaného porušenia práva rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4Csp/23/2020-231 zo 7.6.2021 priznal ako finančné zadosťučinenie sumu 650,- Eur a zvyšnú časť uplatneného nároku, t.j. čo do sumy 2 248,50 Eur zamietol, tak ako to vyplýva z výroku II. tohto rozsudku.

14. Podľa ustanovenia § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola vo veci čo do základu nároku plne úspešná, pretože v prípadoch, keď rozhodnutie závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, možno za plný úspech považovať aj rozhodnutie, ktorým bol uznaný základ nároku, ale bola priznaná nižšia suma než ktorá bola v žalobe žiadaná (podobne ako to ustanovoval predtým účinný § 142 ods. 3 OSP). V takomto prípade má tak žalobkyňa právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak pri určovaní výšky trov konania sa musí vychádzať len z prisúdenej sumy.

17. O výške trov konania žalobcu rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p. samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane,

ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.